

ledes forekomme flere forekomster i forskellige dybder. Miljøministeriet har i januar 2007 udpeget 385 grundvandsforekomster. Forekomsterne er opdelt i tre dybdeniveauer: terrænnære, regionale og dybe grundvandsforekomster. Inddelingen er sket inden for vandløbsoplande, primært efter hovedoplande, men også deloplande.

2.5.2 Drikkevandsforekomster

Miljøministeriet skal på baggrund af grundvandsforekomsterne registrere de drikkevandsforekomster, som miljømålslovens § 8 stiller krav om. Registreringen af en drikkevandsforekomst skal ske for de forekomster, hvorfra der indvindes mere end 10 m³ dagligt, eller som leverer vand til mere end 50 personer. Ligeledes stiller loven krav om, at forekomster af vand, som det vil være hensigtsmæssigt at anvende til drikkevand, registreres.

2.6 Udpegningsgrundlag for den målrettede drikkevandsbeskyttelse

I modsætning til udpegning af grund- og drikkevandsforekomster er udpegningsgrundlaget for den målrettede drikkevandsbeskyttelse baseret på en udpegning og kortlægning af arealerne. På baggrund af Drikkevandsudvalgets anbefalinger fra 1998 blev der udarbejdet et kortgrundlag med en opdeling af landet i områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser, områder med begrænsede drikkevandsinteresser samt indvindingsoplande inden for disse.

Denne opdeling skulle tjene som prioriteringsgrundlag for en nærmere kortlægning og identifikation af de områder (følsomme indvindingsområder), hvor en ekstra indsats (indsatsområder) er nødvendig for at sikre nuværende og kommende drikkevandsressourcer, samt valget mellem disse. Udpegningsgrundlaget var fastsat i vandforsyningsloven og udpegede områder skulle fremgå af regionplanen. Hjemlerne blev i forbindelse med behandlingen af miljømålsloven ophævet og overflyttet til miljømålsloven, hvor udpegningerne skal indgå i vandplanen, og bestemmelserne er senest ændret i forbindelse med kommunalreformen.

Efter miljømålsloven skal Miljøministeriet i vandplanen udarbejde et indsatsprogram, som blandt flere emner også skal indeholde et katalog over de supplerende foranstaltninger, der vil være nødvendige for at gennemføre vandplanen.

Efter miljømålslovens § 31 a skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan, som nærmere skal redegøre for, hvorledes vandplanen og dens indsatsprogrammer vil blive realiseret inden for kommunens ge-

ografiske område på land og for den kystnære del af vanddistriktet.

I forbindelse med udmøntningen af kommunalreformen fremgår det bl.a. af bemærkningerne til lovforslag L92 (Folketingssamlingen 2004-05, Forslag til lov om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v. (udmøntning af kommunalreformen for så vidst angår organisering af myndighederne m.v.)...) at: »Handleplanerne kan indeholde en prioritering af flere af de lokale foranstaltninger som supplement til de foranstaltninger, der nævnes i vandplanen med henblik på at opfylde miljømålene. Snitfladen mellem ministerens vandplan og de kommunale handleplaner er lagt således, at vandplanen indeholder alle de obligatoriske tiltag, som er nødvendige for at opfylde Fællesskabets lovgivning vedrørende beskyttelse af vand. Derudover skal vandplanen også indeholde de supplerende foranstaltninger, som er nødvendige for at opfylde miljømålene. De kommunale handleplaner skal sikre udmøntningen af ministerens vandplaner og skal således holde sig inden for dennes rammer. Inden for disse rammer kan kommunalbestyrelsen i handleplanen prioritere mellem flere forskellige lokale tiltag, også lokale tiltag, som ikke er nævnt i vandplanen, så længe disse tiltag ikke strider imod vandplanen og samlet set sikrer, at vandplanen opfyldes. Som et eksempel på en lokal prioritering mellem flere forskellige tiltag kan nævnes en prioritering mellem etablering af vandområder eller udbygning af spildevandsanlæg som tiltag mod fjernelse af kvælstof.«

Det er en forudsætning, at der i de kommunale handleplaner også indgår oplysninger og prioriteringer i forhold til den målrettede beskyttelse af vandressourcer til sikring af drikkevandsinteresserne, således at kommunalbestyrelsen kan foretage en samlet afvejning og prioritering af den kommunale indsats inden for hele vandplanen. Efter miljømålslovens § 53 kan hele den kommunale handleplan påklages til Miljøklagenævnet.

Selve indsatsplanen udarbejdes med hjemmel i vandforsyningslovens § 13 og følger herefter de forskrifter, procedurer og frister, der er fastsat for udarbejdelse af indsatsplaner i bekendtgørelse om indsatsplaner (bekendtgørelse nr. 1430 af 13. november 2006).

3. Behovet for nye regler

3.1 Beregning og opkrævning af afgift

Det har vist sig nødvendigt at præcisere de nuværende bestemmelser om opkrævning af et beløb hos